

Ο Πρόεδρος της ΕΣΕΕ κ. Βασίλης Κορκίδης εκλέγεται στο Προεδρείο της Eurocommerce και συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στις Βρυξέλλες

Πραγματοποιήθηκε προ ημερών στις Βρυξέλλες, η Γενική Συνέλευση της Eurocommerce, προκειμένου να εκλέξει τη νέα σύνθεση του Διοικητικού της Συμβουλίου και να κατανείμει τις αρμοδιότητες στα μέλη. Κατά τη σχετική διαδικασία αρχαιρεσιών, ο Πρόεδρος της ΕΣΕΕ, κ. Βασίλης Κορκίδης, εξελέγη στο Προεδρείο της.

Η Eurocommerce, στην οποία η ΕΣΕΕ συμμετέχει ως πλήρες μέλος, είναι η εργοδοτική οργάνωση που εκπροσωπεί τα συμφέροντα έξι εκατομμυρίων ευρωπαϊκών επιχειρήσεων λιανικού, χονδρικού και διεθνούς εμπορίου σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδρύθηκε το 1993 και αποτελεί αναγνωρισμένο κοινωνικό εταίρο στην ΕΕ συμμετέχοντας ενεργά στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Διάλογο. Στα μέλη της περιλαμβάνονται εθνικές Ομοσπονδίες εμπορίου από 31 χώρες, 27 κορυφαίες εταιρείες λιανικής και χονδρικής, Συνομοσπονδίες των ΜμΕ και κλαδικές οργανώσεις.

Η εκλογή του Προέδρου της ΕΣΕΕ κ. Βασίλη Κορκίδη στο Προεδρείο της Eurocommerce, ενισχύει σημαντικά τη θέση της Συνομοσπονδίας ως θεσμικού εκπροσώπου του ελληνικού εμπορίου και της ελληνικής μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας στην Ευρώπη. Το γεγονός μάλιστα ότι η ΕΣΕΕ συμμετέχει παράλληλα στην UEAPME, όπου ο κ. Κορκίδης ήδη κατέχει τη θέση του Αντιπροέδρου, πολλαπλασιάζει θετικά το εύρος παρέμβασής της στα κέντρα λήψης των ευρωπαϊκών αποφάσεων σε μια κρίσιμη συγκυρία, καθώς την επόμενη τριετία αναμένονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να διατεθούν 75 δις ευρώ για μακροχρόνιες επενδύσεις στο χώρο των ΜμΕ.

Παράλληλα, ο πρόεδρος της ΕΣΕΕ κ. Βασίλης Κορκίδης, ο Γενικός Γραμματέας της ΕΣΕΕ κ. Γιώργος Καρανίκας και η διευθύντρια του INEMY κ. Βάλια Αρανίτου παρευρέθηκαν στη Συνεδρίαση της Ομάδας Εργοδοτών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), κατά την οποία ο Πρόεδρος της ΕΣΕΕ τοποθετήθηκε και μίλησε για το ελληνικό ζήτημα, την κατάσταση της οικονομίας στην Ελλάδα και τις επιπτώσεις της κρίσης.

Παρακάτω επισυνάπτεται ο λόγος του Προέδρου της ΕΣΕΕ στην συνεδρίαση της ΕΟΚΕ:

«Η ελληνική υπόθεση είναι ένα θέμα που ταλανίζει την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Το ζήτημα της ελληνικής οικονομίας είναι το κεντρικό θέμα αναφοράς και συζήτησης ανάμεσα σε πολιτικούς, τεχνοκράτες, επιστήμονες και διαμορφωτές γνώμης. Κάποιοι μιλούν για την «ελληνική παθογένεια» και κάποιοι άλλοι για την «ελληνική πρόκληση». Σε κάθε περίπτωση, η τελευταία εξαετία ήταν μία περίοδος έντονων ανακατατάξεων, η οποία, σε μεγάλο βαθμό, αποτέλεσε και έναυσμα για μία νέα φάση στην ευρωπαϊκή ενοποίηση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση,

έχοντας να αντιμετωπίσει την πρώτη σοβαρή κρίση στην ιστορία της, υποχρεώθηκε να αναπτύξει μηχανισμούς διαχείρισης του χρέους και το κυριότερο να επαναφέρει την αναγκαιότητα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης με αξιακούς, πολιτικούς και φυσικά οικονομικούς όρους. Τα έξι χρόνια ύφεσης, κρίσης, λιτότητας και συρρίκνωσης των εισοδημάτων μας επιτρέπουν πια να έχουμε μία μακρο-οπτική των εξελίξεων και να καταλήξουμε σε μία ψύχραιμη αποτίμηση της έως τώρα εμπειρίας.

Θα προσπαθήσω να καταγράψω σε τρεις βασικούς άξονες τις επιδράσεις της εξαετούς κρίσης στην ελληνική κοινωνία, κινούμενος γύρω από μία βασική υπόθεση: η ελληνική κρίση έχει καταφανώς ορισμένα πολύ σημαντικά ενδογενή χαρακτηριστικά τα οποία, ωστόσο, διογκώθηκαν και από ορισμένες πολιτικές επιλογές σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο πρώτος άξονας αφορά στις καθαρά οικονομικές συνέπειες. Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει δυσμενώς ολόκληρη την Ε.Ε. Ωστόσο, οι επιπτώσεις στην Ελλάδα ήταν και εξακολουθούν να είναι ιδιαίτερα οξείες και επώδυνες. Ειδικότερα, από το 2009 το ΑΕΠ έχει υποχωρήσει σωρευτικά κατά 25,8% και έχουν χαθεί περίπου 1.000.000 θέσεις απασχόλησης, με την ανεργία να διαμορφώνεται στο υψηλότερο επίπεδο εντός της Ε.Ε. (26,1% το Δ' τρίμηνο του 2014). Οι αποπληθωριστικές πιέσεις παρατείνονται για 25ο συνεχή μήνα αποθαρρύνοντας τις επενδύσεις και αναβάλλοντας τις αγορές, ενώ οι υπέρμετρες φορολογικές επιβαρύνσεις σε συνδυασμό με την πτώση του διαθέσιμου εισοδήματος έχουν απομυζήσει τις αποταμιεύσεις (πτώση κατά 36,9% από το 2009).

Σε αυτή την εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία οι ΜμΕ στην Ελλάδα υφίστανται ιδιαίτερα σημαντικές πιέσεις. Αν και οι ραγδαίες εξελίξεις δεν προσφέρονται για την εξαγωγή αξιόπιστων στατιστικών δεδομένων, στην Ελλάδα το διάστημα της ύφεσης διέκοψαν τη δραστηριότητά τους περίπου 250 χιλ. ΜμΕ. Την ίδια περίοδο, η Ακαθάριστη Αξία των ΜμΕ σημείωσε κάμψη κατά 38,2%. Ειδική αναφορά χρειάζεται να γίνει στον κλάδο του εμπορίου στον οποίο από το 2009 καταγράφεται πολύ μεγάλη πτώση του κύκλου εργασιών σε όλες τις συνιστώσες του (Λιανικό -26,2%, χονδρικό -37,1% και αυτοκίνητα -61,9%). Είναι σαφές από τα παραπάνω ότι διαπιστώνεται μία ιδιαίτερα δυσμενής συνθήκη για την ελληνική οικονομία.

Ο δεύτερος άξονας περιλαμβάνει τις επιπτώσεις στην κοινωνική συνοχή. Αυτή είναι μία περισσότερο μακροπρόθεσμη εξέλιξη, ωστόσο η απότομη αλλαγή των οικονομικών δεδομένων στη χώρα επιτάχυνε την επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η ελληνική μεσαία τάξη, η οποία έχει υποστεί τη μεγαλύτερη αποδιάρθρωση, είναι στην πραγματικότητα η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Είναι εκείνα τα κοινωνικά στρώματα με τον πλέον δυναμικό οικονομικό προσανατολισμό, που συνεισφέρουν καταλυτικά στη διατήρηση της απασχόλησης στην χώρα. Είναι ο κρίσιμος παράγοντας για την κοινωνική συνοχή. Εκ των πραγμάτων και λόγω των πολιτικών που έχουν επιβληθεί, το ρήγμα στην κοινωνική συνοχή προκύπτει από τις τεράστιες πιέσεις που δέχεται η μεσαία τάξη. Το φαινόμενο των κλειστών καταστημάτων, των έρημων εμπορικών δρόμων, των αυτοκτονιών ανέργων επιχειρηματιών και της

γενικότερης οικονομικής δυσπραγίας, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ως το επίκεντρο της οικονομικής κρίσης. Η διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής σημαίνει οικονομική αβεβαιότητα και πολιτική αστάθεια. Και φυσικά αποτελεί και μία από τις αιτίες της αποτυχίας των Μνημονίων και των οικονομικών προγραμμάτων λιτότητας.

Ο τρίτος άξονας αναφέρεται σε ζητήματα πολιτικο-θεσμικής υφής. Σε αυτόν τον άξονα τοποθετώ τη σαφή υποχώρηση του κοινωνικού διαλόγου στην Ελλάδα, το οποίο πιστεύω ότι πρέπει να αφορά και την ΕΟΚΕ. Ο κοινωνικός διάλογος, η οργανωμένη διαβούλευση των κοινωνικών εταίρων, η επιδίωξη συναινέσεων, ο από κοινού σχεδιασμός του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας, η επικοινωνία των όποιων πολιτικών στην κοινωνία, είναι προϋποθέσεις μίας δημοκρατικής πολιτικο-θεσμικής δομής. Και ιδίως στην περίοδο της κρίσης, ο κοινωνικός διάλογος είναι περισσότερο αναγκαίος από ποτέ.

Στην Ελλάδα η πολιτική κατάσταση επιδεινώθηκε ακριβώς γιατί δε λειτούργησε αποτελεσματικά ο κοινωνικός διάλογος. Είναι γεγονός ότι κρίσιμες αποφάσεις και βασικά νομοσχέδια δεν πέρασαν από τη βάσανο του διαλόγου και δεν επετράπη στους εκπροσώπους της κοινωνίας να προτείνουν τις δικές τους λύσεις, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούσαν εξορθολογιστικά εντός των ορίων που έθεταν τα προγράμματα λιτότητας. Βέβαια, το επείγον της λήψης μίας απόφασης, πολλές φορές και λόγω εξωτερικών πιέσεων, δε βοηθούσε στην πρόωθηση τέτοιων διαδικασιών.

Αλλά ας σκεφτούμε το εξής: κάθε πρόγραμμα λιτότητας έτσι κι αλλιώς αντιμετωπίζει την αντίθεση της κοινωνίας. Η επιτυχία, όμως, δεν εξαρτάται μόνο από τη βούληση μίας κυβέρνησης για το εφαρμόσει και για να το επιβάλλει. Εξαρτάται και από το πόσο μπορεί να εντάξει στις πολιτικές της και τις απόψεις των κοινωνικών εταίρων. Αυτό είναι ζήτημα δημοκρατικής νομιμοποίησης αλλά και ζήτημα πολιτικής αποτελεσματικότητας. Τι πρέπει όμως να κάνουμε για το μέλλον;

Σήμερα η κατάσταση είναι μάλλον περίπλοκη, με μία διάχυτη ανασφάλεια ότι η ελληνική οικονομία μπορεί να βιώσει έναν αθέλητο εκτροχιασμό. Η εν λόγω ανησυχία είναι διάχυτη και στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Πρέπει να σημειώσω το εξής: αυτή η αβεβαιότητα οφείλεται και σε μία θεμελιώδη αποτυχία του Μνημονίου. Και αυτή έγκειται στο ότι η δημοσιονομική εξυγίανση δεν μεταφράστηκε με κοινωνικούς όρους στην πραγματική οικονομία. Αυτό σημαίνει πολύ απλά ότι στηρίξαμε τη δημοσιονομική πειθαρχία στην αποστράγγιση της αγοράς από ρευστότητα και στη συρρίκνωση των εισοδημάτων των πολιτών. Επί αυτής της συνθήκης είναι αδύνατο να επανεκκινηθεί η οποιαδήποτε αναπτυξιακή διαδικασία και το κυριότερο οι ΜμΕ, ένας σημαντικός κοινωνικός παράγοντας, θα οδηγηθούν στην εξαφάνιση.

Η ΕΣΣΕ σε συνεργασία με την Ομάδα των Εργοδοτών της ΕΟΚΕ, την UEAPME και τη Eurocommerce έχει προσπαθήσει να ευαισθητοποιήσει την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη σχετικά με την πραγματική κατάσταση στην Ελλάδα και έχει καταθέσει κοινωνικά δίκαιες προτάσεις, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη και την ανάγκη διαχείρισης του τεράστιου δημοσίου χρέους της χώρας.

Το ελληνικό σχέδιο για την ατζέντα των μεταρρυθμίσεων και το σύμφωνο ανάπτυξης που πρότεινε η ελληνική πλευρά σε διάφορες συνεδριάσεις του Eurogroup και υποστήριξε ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής αποτελείται από τέσσερις βασικούς άξονες, οι οποίοι, σύμφωνα με το Υπουργείο Οικονομικών, περιγράφονται ως εξής:

1. Στο «**πρόγραμμα γέφυρα**», μέχρι τον Ιούνιο, θα αντανακλάται το 70% των δεσμεύσεων του Μνημονίου, ενώ το υπόλοιπο 30% των «τοξικών» μέτρων, είτε θα διαγραφούν είτε θα αντικατασταθούν από νέες μεταρρυθμίσεις σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ.
2. **Θα επαναπροσδιοριστεί ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος στην αρχή του χρόνου.** Η ελληνική πλευρά δεν αποδέχεται ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 3% του ΑΕΠ για το 2015, με δεδομένο ότι τα επίπεδα αυτά είναι «εξωφρενικά» και μη ρεαλιστικά. Ο πήχης προσδιορίζεται για το συγκεκριμένο έτος στο 1,5% του ΑΕΠ, όπως ίσχυε και για το 2014.
3. **Θα πραγματοποιηθεί διαβούλευση για το θέμα του χρέους με οδηγό την εφαρμογή της ανταλλαγής ομολόγων (swaps).**
4. **Θα ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.** Η Ελλάδα επιδιώκει την αποδέσμευση 11 δις ευρώ για την αντιμετώπιση των κόκκινων δανειών. Εν τω μεταξύ, το δημοσιονομικό κενό καλύπτεται και εκταμιεύεται μέρος της δόσης των 7,2 δις ευρώ, επιμένοντας στην άμεση καταβολή των 1,9 δις ευρώ από τα κέρδη των ομολόγων της ΕΚΤ που αυξάνει τον λογαριασμό κατά 8 δις ευρώ, καθ' υπέρβαση του ισχύοντος ορίου των 15 δις ευρώ. Παράλληλα, η ελληνική πλευρά ζητά από τον μηχανισμό έκτακτης χρηματοδότησης (ELA) να είναι ευέλικτος ανάλογα με τις ανάγκες των ελληνικών τραπεζών. Οι νέες προτάσεις μεταρρυθμίσεων του ΟΟΣΑ προς την Ελλάδα θα αφορούν στην ενδυνάμωση των πολιτικών της εργασίας και του κοινωνικού δικτύου, ώστε να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες της ανεργίας και του ανταγωνιστικού ελλείμματος, στην βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, στην αποτελεσματικότητα του φορολογικού πλαισίου και στην μεταρρύθμιση της Δημόσιας διοίκησης. Είναι μάλιστα εντυπωσιακό ότι αυτές οι προτάσεις προέρχονται από τον ίδιο κ. Guria, ο οποίος υπενθυμίζω είχε επίσης προτείνει την ξεπερασμένη πλέον και αναποτελεσματική «εργαλειοθήκη 2013-14», η οποία «αγοράστηκε» αρκετά ακριβά από την Ελλάδα το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Η ανάπτυξη, κατά τη γνώμη μας, θα επιτευχθεί μέσα από στοχευμένες ενέργειες βελτίωσης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ώστε να υπάρξει σταθεροποίηση της κατανάλωσης και να διαμορφωθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για αύξηση της παραγωγικότητας και για προσέλκυση επενδύσεων. Είναι θεμελιώδες να διασφαλιστεί ένα νέο σταθερό, κοινωνικά δίκαιο και αξιόπιστο φορολογικό σύστημα, που θα είναι φιλικό προς την επιχειρηματικότητα και θα προβλέπει την εξάλειψη των έκτακτων φορολογικών μέτρων, προσαρμόζοντας τα φορολογικά βάρη στα πρότυπα των χωρών της Ευρωζώνης. Σ' αυτή την κατεύθυνση ο εκσυγχρονισμός της φορολογικής διοίκησης είναι απαραίτητος, όπως και ο

εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης και του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης. Επίσης πρέπει να βελτιωθούν οι όροι χρηματοδότησης των ΜμΕ για να κατορθώσουν να δημιουργήσουν πλούτο και να ενισχύσουν και τα δημόσια ταμεία. Υπάρχουν ευρωπαϊκά προγράμματα και υπάρχει και η διαρκής πρόταση της ΕΣΕΕ για τη δημιουργία Τράπεζας ΜμΕ. Επιπλέον οφείλουμε να ενισχύσουμε την εξωστρέφεια της ελληνικής επιχειρηματικότητας, την αξιοποίηση της τουριστικής δραστηριότητας και της ναυτιλίας, να αντλήσουμε καλές πρακτικές από το εξωτερικό αλλά και να αναδείξουμε τα ιδιαίτερα προϊόντα της χώρας.

Το μοντέλο ανάπτυξης που χρειάζεται η χώρα είναι ανάγκη να διαπνέεται από ένα συνεκτικό όραμα, που θα δίνει προοπτική και ελπίδα στους Έλληνες πολίτες και δεν θα αφορά μόνο μια διαχείριση της παρούσας κατάστασης. Θα είναι ένα όραμα που θα υπηρετείται από μια συνεχή ρήξη με όσα μας έφεραν σε αυτό το ζοφερό παρόν. Η ουσιαστική διαβούλευση με τους εκπροσώπους της κοινωνίας, ύστερα από όσες αποφάσεις πάρθηκαν για την κοινή ευημερία χωρίς την απαραίτητη νομιμοποίηση, κρίνεται δεδομένη τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Διότι απότοκο των αναταράξεων της κρίσης που προκλήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια ήταν και η απαξίωση του συστήματος κοινωνικής εκπροσώπησης. Η απουσία μιας ευρείας κοινωνικής συνεννόησης των παραγωγικών φορέων της χώρας για τη διεκδίκηση του συλλογικού συμφέροντος οδήγησε σε λύσεις «ανωτέρας βίας» ως άμεσες απαιτήσεις των δανειστών μας. Γι' αυτόν το λόγο η ΕΣΕΕ όλο το προηγούμενο διάστημα επένδυσε στη συνεχή τεκμηρίωση των παρεμβάσεων της στον δημόσιο διάλογο με στόχο να καταγραφεί η δεινή κατάσταση στην οποία εγκλωβίστηκε η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα. Μια από τις πιο δυναμικές και πιο αποκαλυπτικές έρευνες για το τι συμβαίνει στην αγορά αποτελεί η περιοδική καταγραφή που κάνουμε για τη συγκέντρωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας και των μεταβολών των κλειστών καταστημάτων στις εμπορικές περιοχές των κυριότερων αστικών εμπορικών κέντρων της χώρας.

Μπορούμε ως εκ τούτου να γνωρίζουμε σε βάθος τους παράγοντες που συντελούν στη συρρίκνωση της εμπορικής δραστηριότητας και στην όξυνση των προβλημάτων των μικρομεσαίων επιχειρηματιών. Για εμάς τα υψηλά λειτουργικά κόστη μιας επιχείρησης, οι τεράστιες δυσκολίες πληρωμής των υπερογκων φόρων και των συσσωρευμένων οφειλών στο Δημόσιο και στα Ασφαλιστικά Ταμεία, το συνειδησιακό βάρος για τις καθυστερήσεις στη μισθοδοσία και η αγωνία για το εάν θα μπορέσουν οι θέσεις εργασίας της επιχείρησης να διατηρηθούν δεν είναι απλές διαπιστώσεις μιας μελέτης αλλά η καθημερινότητά μας.

Η Ελλάδα αντιπροσωπεύει μόνο το 2% της Ευρωπαϊκής Οικονομίας αλλά ακόμη αποτελεί εν δυνάμει «μαύρη τρύπα» σε περίπτωση ατυχήματος, αφού δεν μπορεί να καθοριστεί με ακρίβεια τι θα «απορροφήσει» στο τέλος. Πέντε χρόνια μετά που ανέλαβε να σώσει τη χώρα η Τρόικα, δηλαδή η Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ, λίγα έχουν γίνει μέσα σε μία τόσο μεγάλη περίοδο. Ακόμη και μετά τις εθνικές εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου 2015, το μόνο στο οποίο έχουν συμφωνήσει η Ελλάδα και Θεσμοί μέχρι τώρα, είναι –όπως φαίνεται- η επέκταση της αβεβαιότητας, που μας έφερε πίσω στην κατάσταση του Μαΐου του 2012.

Οι Θεσμοί και ειδικά η Ευρωπαϊκή Ένωση φάνηκαν πολιτικά απρόθυμοι να λύσουν το ελληνικό ζήτημα. Είναι ακόμη θέμα συζήτησης το εάν όλες οι Κυβερνήσεις των κρατών μελών είχαν πράγματι την θέληση να επιλύσουν το ελληνικό πρόβλημα. Από τις πρώτες στιγμές της κρίσης, οι πιο ισχυρές χώρες της Ευρώπης, όπως η Γερμανία και η Γαλλία έμοιαζαν να ενδιαφέρονται περισσότερο να επιλύσουν τα δικά τους προβλήματα που προκάλεσε η κρίση, παρά να προωθήσουν τα κοινά ευρωπαϊκά θέματα. Επιπλέον, ακόμη και αν η πολυπόθητη συμφωνία δεν ανακοινωθεί μέσα στις επόμενες δύο ημέρες (24/4), πρέπει οπωσδήποτε να διαμορφωθούν οι βάσεις «κλειδώματος» του προγράμματος μεταρρυθμίσεων και της τελικής συμφωνίας μέχρι το επόμενο Eurogroup της 11^{ης} Μαΐου 2015. Η επιχειρηματική κοινότητα εμφανώς ανησυχεί, αλλά ταυτόχρονα αναμένει ένα θετικό αποτέλεσμα στις διαπραγματεύσεις, ώστε να επιτευχθεί άμεσα μία κοινή συμφωνία μέσα στην ευρωζώνη, χωρίς δυσμενείς συνέπειες για την χώρα μας και προς μεγάλη ανακούφιση της ελληνικής αγοράς.

Η Ελλάδα δεν πρέπει και –όπως ελπίζω- δεν θα γίνει μία νέα «Lehman Brothers». Άσχετα με πολιτικά «πιστεύω», το θέμα δεν είναι για την «δεξιά» ή «αριστερή» επιλογή αλλά για το σωστό και το λανθασμένο.

Η ρήξη δεν είναι επιλογή!

Και από αυτό το βήμα, επομένως, θα ήθελα να σας καλέσω όλους να έρθετε σε επαφή και να συζητήσετε με τις υγιείς δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Να δείτε ότι η Ελλάδα δεν χαρακτηρίζεται μόνο από παθογένεια, αλλά και από ανθρώπους με ιδέες και θέληση να αλλάξουν τα πράγματα προς μία πιο θετική κατεύθυνση.

Το μέλλον της Ελλάδας είναι ταυτισμένο με το μέλλον της Ευρώπης και η ελληνική επιχειρηματικότητα είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι εμπιστοσύνη.»